

# РЕШЕНИЕ

№ 5787

гр. София, 19.02.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,**  
в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **9591** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от С. Х. А., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. И. Г., срещу мълчалив отказ по заявление за картотекиране с вх. № РСР24-ЕВ00–327 от 25.06.2024 г. на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО или Наредбата), район „С.“ на Столична община (СО).

С жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Оспорващата счита, че административният орган следвало да се произнесе с изричен акт, като в хода на производството събере служебно всички доказателства, необходими за изясняване на фактическата обстановка. Иска се отмяна на мълчаливия отказ и изпращане на административната преписка на административния орган за произнасяне по заявление с вх. № РСР24-ЕВ00–327/25.06.2024 г. при спазване на дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира се и присъждане на сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО, район „С.“ на СО в съдържащо се в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена в съда становище, оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че подаденото от жалбоподателката заявление не е по образец, към него не били приложени изискуемите по чл.6, ал.3 и ал.4 от Наредбата документи, както и че

жалбоподателката е декларирила неверни данни, а именно че няма доходи от трудово възнаграждение. Посочва, че от страна на органа са предприети действия по разглеждане на заявлението, като е установено, че С. А. получава трудово възнаграждение по трудово правоотношение. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на заплатения от насрещната страна адвокатски хонорар. Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в срока по чл.149, ал.2 от АПК във вр. с чл.10, ал.2 от НРУУРОЖТСО за процесуално допустима (Органът не се е произнесъл в двумесечния срок по чл.10, ал.2 от Наредбата, който е изтекъл на 25.08.2024 г., а жалбата е подадена на 24.09.2024 г., в едномесечния срок по чл.149, ал.2 от АПК).

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е започнало по подадено от С. Х. А. чрез пълномощник до Комисията по чл.10 от НРУУРОЖТСО заявление, получило вх. № РСР24-ЕВ00–327/25.06.2024 г. С него е поискано семейството на заявителката да бъде включено в картотеката на лицата с установени жилищни нужди към район „С.” на СО. Към заявлението са приложени: декларация по НРУУРОЖТСО с нотариална заверка на подписа; пълномощно; декларация по чл.39, ал.1 от АПК; служебна бележка за обучението на сина на заявителката в училище. Със заявлението е поискано служебно събиране на: 1.справка от СДВР за постоянната адресна регистрация на С. А. за период от 10 години преди подаване на заявлението; 2.справка от Агенция по вписванията за наличие на имоти и вписвания на името на заявителката за период от 10 години преди подаване на заявлението; 3.справка от районната администрация, Дирекция „Местни данъци и такси” за наличие на декларирани данни на името на С. А.; 4.справка от отдел „Гражданска регистрация” към районната администрация за родствениите връзки между лицата, кандидатстващи за картотекиране с процесното заявление.

От административния орган са предприети следните действия:

Изискана е справка за актуалното състояние на всички трудови договори на С. Х. А. към 10.07.2024 г., от която е установено, че на 12.06.2023 г. същата е сключила трудов договор с „МАКСТРЕЙД 6” ЕООД, [населено място]. Изискана е справка за актуално състояние на дружеството. От управителя му е поискано представянето на служебна бележка за трудовото възнаграждение на С. А., назначена на длъжност „общ работник”. Такава служебна бележка е представена. От нея се установява общ доход за периода м. юли 2023 г. – м. юни 2024 г. в размер на 5400 лв. От Агенцията по вписванията е изискана справка по персонална партида на физическо лице за периода от 10.07.2014 г. до 10.07.2024 г., от която се установява липса на данни за вписвания на името на С. Х. А.. По повод констатирано разминаване във фамилното име на заявителката в различните документи по преписката е изискано и удостоверение за идентичност на лице с различни имена, видно от което имената С. Х. А. и С. Х. А. са имена на едно и също лице.

По делото няма данни на заявителката да са дадени указания за отстраняване на констатирани нередовности по заявлението, нито органът да се е произнесъл с изричен акт, който да е съобщил на жалбоподателката.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.10 от НРУУРОЖТСО, кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). Комисията разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране и взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната нужда по групи съгласно чл.8. За целта се съставя протокол по образец, в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. Протоколът с решението на комисията се връчва на заявителите.

По делото се установява, че в определения от закона двумесечен срок от заявяване на искането за картотекиране административният орган не се е произнесъл с изричен акт. Заявлението е подадено на 25.06.2024 г., съответно двумесечният срок за произнасяне е изтекъл на 25.08.2024 г., като в посочения срок, въпреки предприетите от комисията действия, изричен акт не е постановен. Посочените в становището на ответника доводи, че заявлението не е отговаряло на нормативните изисквания, за подаване на невярна информация и констатираното наличие на доходи от трудови правоотношения за жалбоподателката не е основание за произнасяне, а за даване на указания за отстраняване на констатирани пороци по заявлението или пък за постановяването на отказ за картотекиране на лицето. Във всички случаи обаче следва да е постановен изричен акт.

Разпоредбата на чл.10, ал.3 от НРУУРОЖТСО е императивна и безусловно задължава Комисията по картотекиране да се произнесе с мотивирано решение, особено в случаите на отказ, поради което в конкретния случай тя е била длъжна изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото от жалбоподателката заявление за картотекиране, като издаде решение за включване или решение за отказ за включване. С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от нормативната уредба възможност за процедиране на отправеното до Комисията заявление за картотекиране е да постанови изричен акт – решение за включване или за отказ за включване в картотеката на район „С.” на СО. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Следователно мълчалив отказ по чл.10 от НРУУРОЖТСО е недопустим и само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде изпратена на Комисията по картотекиране на район „С.” на Столична община, за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл.10, ал.3 от НРУУРОЖТСО, както и при спазване на чл.36 от АПК и срока, визиран в чл.10, ал.2 от НРУУРОЖТСО.

По изложените съображения настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният мълчалив отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката - върната на административния орган за произнасяне.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателката следва да бъдат присъдени разноски в поискания общ размер от 1000 лв., от които 990 лв. за адвокатско възнаграждение и 10 лв. за заплатена държавна такса. Разноските са своевременно поискани като са представени и доказателства за реалното им заплащане. Претендираното адвокатско възнаграждение, настоящият съдебен състав след като съобрази решението по дело С-438/22 на СЕС намира, че е в размер, съответен на фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем на адвокатска защита, поради което направеното от

ответника възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно.  
Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.2 и чл.174 от АПК,  
Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, район „С.“ на Столична община да се произнесе по заявление за картотекиране с вх. № РСР24-ЕВ00–327 от 25.06.2024 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, район „С.“ на Столична община за произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение, в двумесечен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА район „С.“ на Столична община да заплати на С. Х. А. с ЕГН [ЕГН] сумата от 1000 (хиляда) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: